ETT NYTT EGENDOMLIGT SLÄGTE BLAND CURCULIONIDERNA

AF

CHRISTOPHER AURIVILLIUS.

HAPLORHYNCHUS NOV. GEN.

ἁπλοῦς simplex ῥύγχος rostrum.

(Calandridæ: Sphenocoryninæ.)

Rostrum longum, subrectum, gracile, omnino cylindricum, basi haud dilatatum, apice obtuse angustatum, scrobis nullis. — Antennæ in fronte ad medium marginis interioris oculorum, rostro paullo altius insertæ et ab illo spatio distincto separatæ, omnino rectæ, rostri longitudinem æquantes; scapo quam funiculo 6-articulato vix breviore, cylindrico, articulo primo funiculi quam sequentibus paullo longiore, 2—6 parvis, subæqualibus; clava magna solida, obovata — rima parva spongiosa, apicali, a latere haud conspicua excepta — omnino cornea. — Frons inter antennas bicallosa. — Oculi transversales, subtilissime granulati. — Prothorax conicus, apice truncatus et intra apicem leviter constrictus, basi medio obtuse rotundatus, haud spinoso productus, intra basin haud constrictus. — Scutellum minutum, elongatum, apice obtusum. — Elytra prothoracis basi vix latiora et illo haud duplo longiora, apicem versus paullo angustata, decemstriata, stria decima subhumerali abbreviata, singula apice oblique truncata angulo exteriore late rotundato, angulo suturali subrecto. — Pygidium conicum, subhorizontale, apice acuminato-compressum et obtuse carinatum. — Prosterni processus angustissimus, marginem

posteriorem coxarum haud attingens. — Mesosternum breve, latum, apice paullo emarginatum; episterna trigona, metasternum attingentia; epimera apicem versus angustata, apice oblique truncata, angulo superiore (coxam versus) acuto. — Metasternum longum, medio leviter deplanatum; episterna magna, lata, posterius parum angustata, obtuse acuminata; epimera minutissima, angustissima, vix discernenda. — Pedes mediocres, femora postica pygidii medium haud attingentia; femora sublinearia, subtus apice leviter emarginata, inermia; tibiæ femoribus breviores, apice dente curvato armatæ, anticæ lineares, intermediæ et posticæ apice subtus late emarginatæ; tarsorum articuli 1—2 parvi, subquadrati; tertius maximus secundo et primo simul sumtis longior, late obcordatus, subtus spongiosus; quartus in medio dorsi articuli tertii insertus, cylindrico-compressus; unguiculi parvi, divergentes.

Genus valde singulare, statura, habitu coloreque ad genus *Oxyopisthen* THOMS. proxime accedens et illi sine dubio affine, situ structuraque antennarum, thorace postice inermi, epimeris metathoracis pedibusque abunde distinctum.

1. **Haplorhynchus Valdaui** * N. SP. Elongatus, angustus, brunneoniger, corpore infra, vittis lateralibus duabus thoracis, macula transversa, basali utrinque juxta scutellum alteraque longitudinali pone medium interstitiorum 2^{i} et 3^{ii} elytrorum pygidioque plus minus dense albo-cinereo-pubescentibus, præterea nudus, nitidus; fronte inter tuberculos canaliculata, vage leviter punctata, vertice fortius et densius punctato, haud canaliculato; thorace præsertim dorso profunde punctato; elytris striatis, striis exterioribus punctatis, interstitiis omnibus leviter vage punctulatis, striis 2^{a} et 9^{a}, 3^{a} et 8^{a}, 4^{a}—7^{a} inter se apice connexis; pygidio punctato, apice pilis brevibus fulvis ornato; corpore subtus pedibusque undique plus minus dense punctatis; abdominis segmentis 1°, 2° et 5° inter se et ac 3° et 4° simul sumtis fere æque longis; segmento 5° apice angustato, fovea ovali profundissima ornato. (♂?). Long. corporis 15,5‴, lat. max. (ad humeros) 5‴, rostri longit. 4‴.

* Jag har uppkallat denna art efter herr G. VALDAU såsom ett erkännande af den förbindelse, hvaruti vetenskapen står till honom genom upptäckten af detta intressanta djur.

Patria: Camarun. (KNUTSSON & VALDAU.) — Typus. Museum Holmiæ.

Detta egendomliga lilla djur afviker genom antennernas läge från alla hittills kända arter af Curculionidernas familj och tvingar oss att hädanefter anföra detsamma såsom undantag från regeln, att Curculionidernas antenner äro fästade på rostrum, hvilket så vidt jag vet, annars gäller om alla de öfver 11,000 arter, som hittills beskrifvits. Oaktadt denna egendomlighet och oaktadt den nya arten äfven i andra fall är betydligt afvikande, tror jag dock, att den i ett naturligt system ovilkorligen måste ställas i närheten af slägtet *Oxyopisthen* THOMS, bland hvilkas arter den i synnerhet liknar *O. funebre* ILL. och *O. Westermanni* (SCH. mscr.). * Att förklara denna likhet såsom härmning och ej såsom affinitet tror jag ej i detta fall vara möjligt eller riktigt. Jag föreslår därför att ställa slägtet *Haplorhynchus* inom gruppen Sphenocoryninæ och närmast intill *Oxyopisthen*. Äfven antennklubban är af en hittills alldeles exempellös bygnad, enär dess chitiniserade del (= första leden?) är mycket stor, ensam synlig och i spetsen innesluter den tomenterade delen, så att denna endast synes genom en smal springa. Bakbröstets epimerer äro ytterligt små, men episterna i stället breda, skiljande höfterna från elytras kant.

---

* *Oxyopisthen Westermanni* n. sp. Nigrum, nitidum, vittis 5, tribus in pectore, duabus lateralibus — maculaque transversa utrinque juxta spinam basalem prothoracis, maculis 2 pygidii, vitta laterali pectoris abdominisque, macula utrinque segmentorum 1 i et secundi abdominis nec non macula magna triangulari metathoracis et maculis parvis mesothoracis niveis, farinosis; prothorace disco opaco, depresso-deplanato, punctato; elytris immaculatis, fortiter punctato-striatis interstitiis omnibus convexis æqualibus; rostro quam antennis multo longiore. Long. corporis 19‴, lat. max. 6‴, rostri long. 9,5‴, antenn. long. 6‴. — Guinea (WESTERMANN). — Coll. Schönherri; Mus. Holmiæ.